

בעיקבות סיכסוך שפרץ בין נוכל

בינלאומי לשותפיו, נחשפו

קשריהם הסמויים עם

קציני משטרה לאורך כל

שרשרת הפיקוד המשטרית

„מאיפה“ התעניין הרביסמל המתחשב „מניצב־מישנה שמואל רוט“.
היתה זו הודעה מדהימה, אם היתה נכר־נה, הרי שרוט, ראש ענף חקירות במטה הארצי ואחד הקצינים הבכירים של הי־משטרה, עבר עבירה חמורה: גילה לאורח חשוד על החשדות נגדו — ובכך איפשר לו להעלים עקבות.
מאוחר יותר, תיקן חנן את דבריו, טען כי קיבל את המידע הסודי לא מרוט עצמו, אלא משותף שלישי של רס־טרומ, המהנדס גפתי היימן. היימן, טען חנן, קיבל את המידע מרוט — שהוא קרוב־משפחה שלו.

אחים, הרי שהמתנות האחרות שחילקה רס־טרומ, ניראו פחות משפחתיות. גילה אברהם חנן, אחד השותפים האחרים של רס־טרומ:
„לקראת ראש השנה 1971 קיבלתי מ־אברהם פינקל רשימה, בכתבי־ידו, של 15 אנשים שיש לשלוח להם מתנות לחג. חלק מהם היו קציני־משטרה. טיפלתי בדבר, וכל אחד מהאנשים שהופיעו ב־רשימה קיבל סל שי בשווי 150 ל״י. בידי חוקרי המטה הארצי של המשטרה נמצאים עכשיו המעטפות, שאנשים אלה חתמו בשעתו, על קבלת השי.
„בין 15 מקבלי השי שברשימה היו רבי־פקד יהודה פיישטר, פקד ליאופולד אונשל, מפקד משטרת פתח־תקווה, סגנו, שמש והקצין פלוטניק ממשטרת פתח־תקווה. שמות נוספים ברשימה היו פקיד בכיר במכס — פינקל הסביר לי שהוא רוצה להביא באמצעותו לארץ מכונית פונטיאק יקרה בלי מכס — ופקידים בכירים ב־רשות־הנמלים, במחלקת ההוצאה־לפועל של בתי־המשפט, וכן נציגים של חברות מסחריות שאיתן היה רס־טרומ בקשר.“
הסביר השבוע אחד האנשים שברשימה, פקד ליאופולד: „סל המתנות הובא לביתי, ואשתי חתמה על קבלתו, בלי שידעה מה העניין. ברגע שחזרתי הביתה, החזרתי לפינקל את המתנה.“

הקצין

התעלף

הגיב על כך רוט: „כאשר קיבלתי פנייה לחקור בתלונה על מעילה במפעל ב־פתח־תקווה, ביקשתי מיד שיבררו אם קרו־בי, מר היימן, קשור באיזו צורה שהיא בת־לונה או במפעל. מאחר שהמדובר היה במפעל בענף שבו פעל גם קרובי, הרי גשתי מרגע ראשון שאם קרובי מעורב, אני מסרב לקבל עלי את הטיפול בחקירה.“
„בתשובה לבקשתי, הודיע לי תת־ניצב אהרון שלוש, כעבור שלוש שעות, כי אין כל קשר בין מר היימן לתלונה.“
היתה זו, ללא ספק, הודעה מוזרה ב־תר, בהתחשב בעובדה שהיימן היה שותפם של פינקל — המתלונן על המעילה — וחנן, שעליו התלונן פינקל.
סיפר השבוע היימן: „הקרוב שלי, ניצב־מישנה רוט, התעלף כששמע כי אברהם חנן גילה שהוא יודע על הי־מצער. מאן, ניתק רוט את הקשרים איתי

הודעה

מדהימה

האשמה נוספת של חנן: כאשר פרץ הסיכסוך בינו לבין שותפו, פינקל — הגיש נגדו פינקל תלונה למשטרה על

„גוגסטר בינלאומי“

כך מגדיר אברהם פינקל את עברו בגר־מניה, שם הואשם ברמאויות וניהול עסקים בלתי־חוקיים. „בזאת נקמתי בגרמנים ואני לא רואה בכך שום פגם מוסרי“, הצהיר פינקל השבוע. „אז בארץ אסור ליהודי לדמות יהודי אחר או לגנוב ממנו. מצפוני בארץ נקי. מי שרימה, הם השותפים שלי“, הוסיף השותף ברמ־טרומ.

אבו קבל

אבו שטרת

אבו תנות

אבו תנות

היה זה לפני שבועות מעטים בלבד, כאשר קצין משטרה בכיר הכריז, בפני נציגי העיתונות, כי משטרת ישראל יכולה להתחרות בנקיון־כפייה בכל משטרה אחרת בעולם.

אפשר היה להבין את התפארותו. מלבד נקיון־כפיים, קשה היה למשטרת ישראל למצוא תחום אחר בו יכלה להצביע על הישגים.

השבוע, היה אותו קצין־משטרה מוכן מן הסתם לבלוע את דבריו בחזרה, לוא רק יכול היה, כאשר גם נקיון־הכפיים התפור צץ לרסיסים בקול צחנה נורא.

טלוויזיה במתנה

לשוטר

מה שהחל כסיכסוך עסקי רגיל, בין שותפיה של חברה קטנה בשם רס־טרומ, התפתח לטיל ענק, שניפץ את אגדת המישטרה הנקייה משחיתות.
פרשת רס־טרומ לא הוקיעה את כל אנשי משטרת־ישראל כמושחתים, מקבלי־

מעילה, בעקבות התלונה, הופיע בביתו של חנן רביסמל שלום טווינג, ממשטרת פתח־תקווה, כדי לעצרו. הוא הופיע — במכוניתו הפרטית של פינקל.

מה היה הקשר בין הרביסמל לבין פינקל?

הסביר או טווינג לחנן: „באתי במכונית של פינקל כדי לא לבייש אותך.“
התנהגותו מלאת ההתחשבות של טווינג היתה רק פרק הפתיחה במסכת ההפתעות של אותה פגישה מעניינת. עתה, הגיע תורו של טווינג להיות מופתע. „אני יודע שבאתם לעצור אותי“, חייך אליו חנן.

מתנות, ומעוותי־חקירות. אולם הנזק ש־גרמה היה מספיק.

העובדות שהתגלו עד עתה — כאשר הפרשה רק בתחילתה — היו עגומות למדי:

- אברהם פינקל, אחד מבעלי רס־טרומ, נהג לתת מתנות לרבי־פקד יהודה פיישטר, ראש לישיבת־חקירות במרחב המרכזי. בין היתר, קיבל הרבי־פקד מפינקל מכשיר טלוויזיה במתנה.
- בעוד שעובדה זו הוסברה עלי־ידי פינקל בכך שהוא והרבי־פקד הינם ידידים מילדות, והיחסים ביניהם כמו בין שני

החשוד חוקר

את החשודים

ברגע שהשערורייה התפוצצה, פע־לה משטרת ישראל בתקיפות: פקד ליאופולד, המשרת במשטרה עוד מלפני קום המדינה, הושעה מתפקידו. כן הושעה